

Sygn. akt: X C 886/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa B. C.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Katarzyna Malinowska

I C 886/16

UZASADNIENIE

Powód B. C. złożył pozew przeciwko (...) SA V. (...) w W. o zapłatę kwoty 5.383,37 zł z odsetkami oraz o nakazanie pozwanemu ze środków własnych remontu jego kuchni.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż do drugiej połowy września 2015 r. jego mieszkanie położone przy ul. (...) było wynajmowane. Pod koniec września 2015 r. powód zauważył w kuchni tego mieszkania przeciek z mieszkania nr (...). Po skontaktowaniu się z właścicielką mieszkania M. F. w dniu 26 października 2015 r. została zgłoszona szkoda ubezpieczycielowi – pozwanemu, u którego M. F. miała wykupioną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W postępowaniu uproszczonym ubezpieczyciel zaproponował wypłatę 600 zł, powód jednak odmówił przyjęcia tej kwoty jako zbyt niskiej. Po przeprowadzeniu oględzin koszt remontu kuchni ubezpieczyciel wycenił na 116,63 zł.

Roszczenie został sprecyzowane ostatecznie pismem z dnia 23 maja 2016 r. Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 9.133,37 zł. Na dochodzoną kwotę składał się:

- koszt remontu kuchni w kwocie 1000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 5 maja 2016 r. do dnia zapłaty;
- utracony dochód za październik 2015 r. w kwocie 1100 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 października 2015 r. do dnia zapłaty;
- utracony dochód za listopad 2015 r. w kwocie 1100 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;

- utracony dochód za grudzień 2015 r. w kwocie 983,37 zł (1100 zł – 116,63 zł) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;

- utracony dochód za styczeń 2016 r. w kwocie 1100 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- utracony dochód za luty 2016 r. w kwocie 1100 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;

- utracony dochód za marzec 2016 r. w kwocie 1100 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

- utracony dochód za kwiecień 2016 r. w kwocie 1100 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

- utracony dochód za połowę maja 2016 r. w kwocie 550 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 maja 2016 r. do dnia zapłaty.

Pozwany konsekwentnie wnosił o oddalenie powództwa jako nieudowodnionego co do wysokości.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

B. C. jest właścicielem mieszkania położonego w T. przy ul. (...). Do drugiej połowy września 2015 r. mieszkanie to było wynajmowane. Najemca płacił wynajmującemu 1100 zł miesięcznie. Pod koniec września 2015 r. powód zauważył w kuchni tego mieszkania przeciek z mieszkania nr (...). Po skontaktowaniu się z panią M. F. i ustaleniu, iż to z jej mieszkania nastąpił przeciek, w dniu 26 października 2015 r. została zgłoszona szkoda ubezpieczycielowi – pozwanemu, u którego M. F. miała wykupioną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W postępowaniu uproszczonym ubezpieczyciel zaproponował wypłatę 600 zł, powód jednak odmówił przyjęcia tej kwoty jako zbyt niskiej. Po przeprowadzeniu oględzin koszt remontu kuchni ubezpieczyciel wycenił na 116,63 zł i taką kwotę wypłacił B. C..

Dowód: zdjęcia k. 4, 49 akt, umowa najmu i wypowiedzenie k. 5-8 akt, decyzja k. 9 akt,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o bezsporne twierdzenia stron oraz o przedłożone przez strony dokumenty.

Poza sporem w sprawie pozostawał fakt odpowiedzialności pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę w mieniu powoda powstałą we wrześniu 2015 r. Pozwany uznał bowiem roszczenie powoda co do zasady. Spór między stronami dotyczył wysokości należnego odszkodowania, a konkretnie wyceny kosztów remontu kuchni. Nadto pozwany kwestionował zasadność roszczenia o zwrot utraconych korzyści za najem mieszkania w całości.

Przed rozważeniem istoty sprawy należy poczynić kilka uwag natury ogólnej. Jak stanowi art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia.

Powszechnie przyjmuje się, iż w polskim systemie prawnym obowiązuje zasada pełnego odszkodowania. Zakres obowiązku naprawienia szkody normuje zaś w podstawowy sposób art. 361 k.c. Nakłada on – co do zasady - na zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedzialność ograniczaną normalnymi następstwami działania lub zaniechania z którego szkoda wynika oraz stratami, które poszkodowany poniósł bądź (także) korzyściami, których w wyniku wyrządzenia szkody nie uzyskano.

W niniejszym stanie faktycznym mamy do czynienia z zalaniem mieszkania pozwanego i co za tym idzie powstała w ten sposób szkoda majątkową a naprawienie doznanego w ten sposób przez powoda uszczerbku wymaga zapłacenia określonej sumy pieniężnej.

Co do zasady roszczenie powoda o zwrot kosztów remontu zalanej kuchni było słuszne. Jednak ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 116,63 zł, jak wynika z ogólnych warunków ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody – z uwzględnieniem franczyzy redukcyjnej w kwocie 200 zł (§ 38 OWU).

W polskim systemie prawnym obowiązuje zasada, iż w razie sporu między stronami stosunku cywilnoprawnego udowodnienie faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Unormowania kodeksowe przywiązują duże znaczenie do zasad kontrydiktoryjności i dyspozycyjności. Stosownie do zasady wyrażonej w art. 3 k.p.c., a rozwiniętej m.in. w art. 232 zd. 1 k.p.c., to strony są obowiązane przedstawić dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, a rozkład ciężaru dowodu powołuje to, że strona, która chce dochodzić roszczeń wymagających dowodzenia środkami dowodowymi, z których może skorzystać, powinna liczyć się z koniecznością przedstawienia takich dowodów, gdyż w przeciwnym razie jej powództwo może być oddalone. Zatem ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty uzasadniające to żądanie, ten zaś kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że skoro powód twierdził, że koszt remontu kuchni przekracza kwotę ustaloną przez ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym, to winien wykazać jaki był ten koszt – szacowany bądź rzeczywisty. Powód mógł przedstawić rachunki, mógł wnieść o przesłuchanie świadków – np. osób remontujących lokal, bądź złożyć wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, albo przedstawić inny dowód na okoliczność kosztów remontu kuchni. Jednak powód nie przedstawił żadnego dowodu poprzestając na głośnych twierdzeniach i zdjęciach zalanego fragmentu sufitu, które to nie były wystarczające dla udowodnienia rozmiaru szkody (kwoty koniecznej do przywrócenia kuchni do stanu sprzed zalania).

Powód poza zwrotem kosztów remontu kuchni domagał się również utraconych korzyści zgodnie z regulacją art. 361 § 2 kc w postaci utraconych dochodów z najmu mieszkania.

Szkoda w części odnoszącej się do utraconych korzyści nie ma jednolitego charakteru. Powstanie takiej szkody oraz jej zakres każdorazowo musi być indywidualnie oceniany w kontekście sposobu jej określenia przez osobę poszkodowaną. Zgodnie z art. 363 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przy czym zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 2 k.c.). Jednocześnie należy wyraźnie ograniczyć szkodę w postaci *lucrum cessans* i odróżnić ją od sytuacji, w której dochodzi jedynie do utraty samej szansy uzyskania określonej korzyści majątkowej.

Odnosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż roszczenie w zakresie utraconego czynszu najmu mogłoby zostać uwzględnione w przypadku wykazania przez powoda, że miał już chętnych na wynajęcie mieszkania a nie mógł tego uczynić ze względu na zalanie sufitu. Sam fakt, że mieszkanie powoda było wynajmowane do połowy września 2015 r. nie przesądza o tym, że zostałoby wynajęte od października 2015 r. gdyby zdarzenie nie powodujące szkodę.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. W świetle tego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego w przedmiotowej sprawie składa się wynagrodzenie

pełnomocnika procesowego w kwocie 2400 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804)

SSR Katarzyna Malinowska